

Даниял кітабы - Жүз Бесінші

*Ізгі хабардың біртіндеп қабылданбауы: Мәсіхтің туылуынан
Степанның таспен ұрылуына дейін*

Jeff Pippenger
2024-02-29

Соңғы мақалада біз аян еврейлердің Ізгі хабарды айқышта «өздерінің қабылдамайтынын мөрлегенін», содан кейін Степанды таспен атып өлтіру кезінде бұл қабылдамауларын тағы да растағанын анық көрсеткенін атап өттік. Бұл қалай болуы мүмкін? Әрине, сол тарихи кезеңдегі дауласқыш еврейлердің Ізгі хабарды қабылдамауы біртіндеп жүзеге асты. Олар Ол туған кезде-ақ айналып өтілген еді. Мәсіхтің туғанынан Степанды таспен атып өлтіруге дейінгі аралық Ізгі хабардың біртіндеп қабылданбауын бейнелейді.

«Адамдар мұны білмейді, бірақ бұл хабар көкті қуанышқа бөлейді. Нұр әлемінен келген қасиетті тіршілік иелерінің жерге деген ықыласы бұрынғыдан да терең әрі мейірімді бола түседі. Оның қатысуынан бүкіл әлем нұрлана түседі. Бетлехем төбелерінің үстінде сансыз көп періштелер тобы жиналған. Олар әлемге осы ізгі хабарды жариялау үшін берілер белгіні күтеді. Егер Израилдегі жетекшілер өздеріне сеніп тапсырылған міндетке адал болғанда, Иса Мәсіхтің туғанын жариялау қуанышын олар да бөлісер еді. Бірақ енді олар айналып өтілді». The Desire of Ages, 47.

Исаның туғанынан Степанның өліміне дейін көне Израилдің Ізгі хабарды біртіндеп теріске шығаруы бейнеленген. Яһудилердің Мәсіхті теріске шығаруының біртіндеп жүргенін мойындау олардың «өз теріске шығаруларын мөрлеуін» әрі айқышта — ғибадатхананың пердесі қақ айырылған кезде, әрі Степанның өлімінде айқындауға мүмкіндік береді. Перденің жыртылуы олардың енді Құдайдың келісім халқы емес екендігінің нышаны болды, ал Степан таспен ұрып өлтірілген кезде, Степан Исаны Құдайдың оң жағында тұрғанын көрді, бұл Даниял кітабының он екінші тарауының бірінші аятында сынақ мерзімінің жабылуының нышаны болып табылады. Иерусалимнің қирауы да сынақ мерзімінің жабылуының нышаны болып табылады.

«Иерусалимнің басына түсетін жаза тек аз ғана уақытқа кешеуілдетілуі мүмкін еді; және Мәсіхтің көзі үкім етілген қалаға түскенде, Ол оның жай ғана күйреуін емес, бүкіл бір дүниенің күйреуін көрді. Ол Иерусалимнің жойылуға тапсырылғаны сияқты, дүниенің де өз ақырына тапсырылатынын көрді. Ол Құдайдың қарсыластарына төгілетін жазаны көрді. Иерусалимнің құртылуы кезінде болған көріністер Жаратқан Иенің ұлы да қорқынышты күнінде қайталанатын болады, бірақ одан да үрейлі түрде». Review and Herald, December 7, 1897.

Иерусалимнің айқышта жойылып кетуіне жол бермеген тек Құдайдың мейірімі ғана болды.

«Яһудилердің Мәсіхті айқышқа шегелеуінің ішінде Иерусалимнің күйреуі де қамтылды. Қалварида төгілген қан оларды осы дүние үшін де, келер дүние үшін де құрып кетуге

батырған ауыр жүк болды. Құдайдың рақымын қабылдамайтындарға үкім түсетін ұлы ақырғы күні де солай болады. Олардың сүрінетін жартасы болған Мәсіх сонда оларға кек алушы тау болып көрінеді. Оның жүзі нұрланған салтанат әділдер үшін өмір болса, зұлымдар үшін жалмаушы от болады. Қабылданбаған сүйіспеншілік пен менсінілмеген рақымның себебінен күнәкар жойылады». The Desire of Ages, 600.

Иерусалимнің жойылуын айқыш уақытында бірден әкелмей, кідірткен тек Құдайдың рақымы ғана еді.

«Иерусалимнің қасіреті туралы үкімді Мәсіхтің Өзі жариялағаннан кейін қырық жылға жуық уақыт бойы Жаратқан Ие қала мен халыққа шығаратын соттарын кідірте тұрды. Құдайдың Өз Ізгі хабарын қабылдамағандарға және Өз Ұлын өлтіргендерге деген шыдамдылығы ғажап еді». Ұлы тартыс, 27.

Иса соңғы рет ғибадатхананы тазартқан кезде, Өзінің ізбасарларына Даниял пайғамбар айтқан қаңырау шақыратын жиіркенішті нәрсе көрінгенде Иерусалимнен қашу жөніндегі ескертуді алға тартқан еді. Ол ғибадатхананы алғаш рет тазартқанда, яһудилер Әкесінің үйін қарақшылар апанына айналдырғанын айтқан болатын, ал соңғы рет: «үйлерің қаңырап, өздеріңе қалдырылды»,— деді. Айқышқа шегелену оқиғасы енді ғана болғалы тұрған, әрі сол кезде шымылдығы жыртылатын ғибадатхана айқыштан бұрын-ақ Құдайдың үйі емес, яһудилердің үйі ретінде аталып қойған еді. Уайт ханым Мәсіхтің бұл мәлімдемені қашан жасағанын сөз етеді, әрі оның куәлігі жалғасқан сайын, ол сондай-ақ ұзартылған қырық жылдық рақымшылық кезеңін де қарастырады.

Мәсіхтің діни қызметкерлер мен басшыларға айтқан: «Міне, үйлерің қаңырап, өздеріңе қалдырылады» (Матай 23:38) деген сөздері олардың жүректеріне үрей ұялатқан еді. Олар немқұрайлылық танытқандай болды, бірақ бұл сөздердің мәні қандай екені туралы сұрақ олардың ойларында қайта-қайта көтеріле берді. Көзге көрінбейтін бір қауіп оларға төніп тұрғандай сезілді. Ұлттың даңқы болған сол айбынды ғибадатхана жуық арада үйіндіге айналуы мүмкін бе еді?...

«Мәсіх Өзінің шәкірттеріне Иерусалимге келетін күйреудің белгісін берді және оларға қалай құтылу керектігін айтты: “Ал Иерусалимнің әскерлермен қоршалғанын көрген кездеріңде, оның қаңырап бос қалуының жақындағанын біліңдер. Сонда Яһудеядағылар тауларға қашсын; оның ішінде жүргендер одан шығып кетсін; ал ауылдық жердегілер оған кірмесін. Өйткені бұлар — кек алу күндері, жазылғандардың бәрі орындалуы үшін”». Бұл ескерту Иерусалимнің қирауы кезінде, қырық жылдан кейін, құлақ асылуы үшін берілген еді. Мәсіхшілер бұл ескертуге мойынсұнды, және қаланың құлауы кезінде бірде-бір мәсіхші қаза таппады». The Desire of Ages, 628, 630.

Мәсіх 31-жылы айқышқа шегеленді, ал қырық жылға жуық уақыт өткен соң, 70-жылы Иерусалим үш жарым жылдық қоршаудан кейін қиратылды. Егер Даниял кітабының тоғызыншы тарауы, жиырма төртінші аятында жетпіс апта деп белгіленген сынақ мерзімінің әлі де үш жарым жылы қалған болса, онда Иерусалим 31-жылы айқышқа қалайша қиратылған бола алады? Көзге осылай көрінетін осы сәйкессіздіктерді қалай шешуге болады? Ең оңай шешім — жетпіс аптамен бейнеленген сынақ мерзімінің

аяқталуына қатысты мұны сынақ мерзімінің біртіндеп аяқталуы ретінде түсіну қажет екенін жай ғана мойындау. Бұл дұрыс, бірақ ол сол тарихтың межелерін қолдану барысында кез келген пайғамбарлық нақтылықты жояды. Мен түсіндіруге тырысамын.

Егер Елуінші күн мейрамы Бабылдағы өзге отардың шақырылып шығатын, таяу арада келетін жексенбілік заңды бейнелейтін болса, онда неге Ізгі хабар басқа ұлттарға Елуінші күн мейрамынан үш жарым жыл өткен соң барды? Мәсіхтің өлімі ме, әлде Степанның өлімі ме — ежелгі Израил үшін рақым мерзімінің жабылуының белгісі? Егер Лаодикеялық адвентизм таяу арада келетін жексенбілік заң кезінде шіркеу болудан қалса, онда 70-жылы ғибадатхананың қиратылуы жексенбілік заң кезіндегі Лаодикеялық адвентизм ғибадатханасының ақырын бейнеледі ме? Көзге қайшылық болып көрінуі мүмкін нәрсе «жол үстіне жол» қағидасын қолдану арқылы шешіледі, ал сол қолданылу іске асырылғанда, біз анықтап отырған межелік белгілердің куәлігі өте айқын да нұсқа болып шығады.

Мәсіх келісімді растаған апта үш жарым жылдан тұратын екі тең кезеңге бөлінеді. Алғашқы үш жарым жыл Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен өтуінен басталып, Оның өлімімен аяқталады. Шомылдыру рәсімі — Оның өлімі мен қайта тірілуінің белгісі, сондықтан осы үш жарым жылдық кезеңнің басталуы оның аяқталуымен бірдей. Сол кезеңде Мәсіх Ізгі хабарды тек яһудилерге ғана ұсынды. Осы үш жарым жылдың соңы келесі үш жарым жылдың басталуын белгілейді. Үш жарым жылдан тұратын екінші кезеңнің басталуы Мәсіхтің өлімінен басталып, Степанның өлімімен аяқталады. Сол кезеңде шәкірттер Ізгі хабарды тек яһудилерге ғана ұсынды.

Бір-бірінен бөлек екі пайғамбарлық желі болып табылатын сол екі кезең «жол үстіне жол» етіп біріктірілуге тиіс. Басталулар да, аяқталулар да Альфа мен Омеганың таңбасын иеленеді, өйткені басталу мен аяқталу тарихтары бірдей. Ұзақтықтың екі кезеңі де бірдей, әрі әр кезең ішінде жүзеге асырылатын іс те бірдей. Алғашқы да, Соңғы да болып табылатын Мәсіх — сондай-ақ барлық нәрсенің Жаратушысы, және осы тұрғыдан Ол Ақиқаттың Жаратушысы. Еврей тіліндегі «ақиқат» сөзі үш еврей әрпі арқылы жасалған. Алғашқы әріптен кейін он үшінші әріп, одан кейін еврей әліпбиінің соңғы әрпі келіп, бірігіп еврей тіліндегі «ақиқат» сөзін құрайды.

Үш жарым жылдан тұратын екі кезеңнің де алғашқысы да, соңғысы да — Мәсіх, өйткені Мәсіх бірінші кезеңнің басында Өзінің шомылдыру рәсімінде тұр, сондай-ақ бірінші кезеңнің соңында Өзінің өлімінде де сол. Ал екінші кезеңнің басында Мәсіх Өзінің өлімінде, ал екінші кезеңнің соңында Ол Құдайдың оң жағында тұр. Он үш саны — бүліктің нышаны, әрі екі кезеңнің екеуінде де, Ізгі хабарды Мәсіхтің Өзі тікелей жариялаған болсын, не екінші кезеңде Оның шәкірттері арқылы жарияланған болсын, мін тағуға бейім яһудилер Ізгі хабардың жолдауына қарсы бүлік шығарды.

Екі кезеңнің ұзақтығы бірдей, екеуі де Альфа мен Омеганың таңбасын иеленеді және бір ізгі хабар хабарламасын айқындайды. Бұл екі кезең «жол үстіне жол» етіп біріктірілуге тиіс. «Жол үстіне жол» әдіснамасы — кейінгі жаңбырдың сынау әдіснамасы. Ол — соңғы күндердің әдіснамасы, әрі соңғы күндерде сол әдіснама арқылы айқындалып, бекітілетін

ақиқаттар жүз қырық төрт мыңның мөрленуі кезінде Леуи ұлдарын тазартатын, яғни пәктейтін нәрсе болып табылады.

Ол білімді кімге үйретпек? Ілімді кімге ұқтырмақ? Сүттен айырылғандарға, емшектен шығарылғандарға. Өйткені өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болуы тиіс. Себебі Ол осы халыққа кекеш еріндермен және бөтен тілмен сөйлейтін болады. Ол оларға: «Міне, титықтағанға тыныштық беретін орын осы, міне, сергіту осы», — деген еді. Алайда олар тыңдағылары келмеді. Бірақ Жаратқан Иенің сөзі олар үшін өсиет үстіне өсиет, өсиет үстіне өсиет; жол үстіне жол, жол үстіне жол; мұнда аздап, онда аздап болды; мұның бәрі олардың барып, шалқасынан құлап, мерт болып, торға түсіп, ұсталып қалуы үшін еді. Ишая 28:9–13.

Ишаядағы келесі аят Иерусалим халқын билейтін келемеждеуші адамдарға арналды. Сол келемеждеуші адамдар үшін, өздері “тыңдаудан” бас тартқан “тыныштық пен сергіту” (кейінгі жаңбыр) — олардың “кетіп, шалқасынан құлап, күйреп, тұзаққа түсіп, ұсталып қалуына” себеп болатын нәрсе. Сол сынақ оларға бөтен тіл арқылы ұсынылды, өйткені Ілияс, Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан және Уильям Миллер өз тарихтарының тиісті кезеңдеріндегі теологиялық мектептерде оқытылмаған еді. Лаодикеялық адвентизмді сынайтын кейінгі жаңбыр туралы хабар — “жол үстіне жол” қағидасын қолдану арқылы туындайтын хабар.

Мәсіх келісімді бекіткен аптаның алғашқы үш жарым жылы екінші үш жарым жылдың үстіне қабаттастырылғанда, ізденуші санада тууы мүмкін болып көрінетін кез келген сәйкессіздіктерді айқындайтын пайғамбарлық нұрды көреміз. Сол апта Келісімнің Хабаршысы келісімді бекітуге тиіс болған уақыт еді, ал Киелі кітаптық келісім міндетті түрде қанмен бекітілуі тиіс. Мәсіхтің шомылдыру рәсімінен өтуі мен айқышқа шегеленуі, сондай-ақ Степанның таспен ұрылып өлтірілуі — мұның бәрі қанды көрсетеді. Екі желі де келісімнің қанын бейнелейді, әрі сол желілер келісімді бекітіп тұр.

«Жол үстіне жол» етіп біріктірілгенде, шомылдыру рәсімі мен айқышқа шегелену — алғашқы жолбелгі, ал айқышқа шегелену мен Степанның таспен атқылануы — соңғы жолбелгі болып табылады. Бір сызыққа біріктірілгенде, біз яһудилердің Ізгі хабарды қабылдамай тастағанын бекіткен екі куәгер ретінде айқыш пен Степанның өлімі кезінде Михаилдың орнынан тұрғанын көреміз. Мәсіхтің өлімі — Оның шәкірті Степанның да өлімі, бұл екі сызық біріктірілген кезде Құтқарылу мейрамы болып табылады. Үш күннен кейін Мәсіх Тұңғыш Жеміс тартуы ретінде қайта тірілді.

Ал енді Мәсіх өлгендер арасынан қайта тірілді, әрі ұйықтап кеткендердің алғашқы жемісі болды. 1 Қорынттықтарға 15:20.

Құтқарылу мейрамы мен үшінші күнгі Алғашқы жемістер мейрамының арасында Ашытқысыз нан мейрамының басталуы бар. Ашытқысыз нан «көтерілмейді», ал Мәсіх екінші күні емес, үшінші күні қайта тірілді. «Жол үстіне жол» қолданылуында Мәсіх пен Степан бірге өледі, бірақ алғашқы жемістердің қайта тірілуінде тәртіп бар болғандықтан,

Степан Мәсіхтен кейін қайта тіріледі.

Бірақ әркім өз ретімен: алғашқы жеміс — Мәсіх; содан кейін Оның келуінде Мәсіхтікі болғандар. 1 Қорынттықтарға 15:22.

Көктемгі мейрамдарды бір-бірінен бөліп қарауға болмайды, өйткені олар өзара тікелей байланысты. Осы тұрғыдан алғанда, Алғашқы өнім мейрамы жақында келетін жексенбілік заңды білдіреді; сол кезде Киелі Рухтың төгілуі қайтадан қайталанатын болады, әрі Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыс қазіргі уақытта Ізгі хабарды білмейтіндерді Бабылдан шығуға шақыратын болады. «Бабыл» сөзі «Бабел» сөзінен шыққан, оның мағынасы — шатасу; өйткені дәл Бабелдің құлауында Құдай тілдерді шатастырған еді, ал Алғашқы өнім мейрамында Құдай Ізгі хабарды бүкіл әлемге жеткізу үшін тілдердің шатасуын кері қайтарады. Осылайша Алғашқы өнім мейрамы мен жексенбілік заң өзара сәйкес келеді.

Елуінші күн мейрамында шәкірттерге тілдер сыйы берілді, бірақ сол кездегі олардың хабары әлі де яһудилермен ғана шектелді. Екі желі біріктірілгенде, Елуінші күн мейрамы 34 жылға сәйкес келеді; сол кезде Степан таспен атылып өлтірілді, ал Ізгі хабар содан кейін қазіргі уақытта Ізгі хабарды білмейтіндерге жеткізілді.

Степан «Оның келуі кезінде» қайта тірілетін, бірақ Онымен бірге өлгендерді бейнелейді. Алғашқы өнім тартуы Мәсіхтің үшінші күні қайта тірілуін білдіреді, сондай-ақ ол Апталар мейрамының басталуын да білдіреді; бұл — Елуінші күн мейрамы, әрі ол Синайда Он өсиеттің берілуін еске алады.

1844 жылғы 22 қазан айқышпен сәйкес келеді, өйткені басқа дәлелдердің қатарында Уайт қарындас айқыштан кейін шәкірттердің көңілі қалғанын 1844 жылғы 22 қазаннан кейінгі көңіл қалушылықпен сәйкестендіреді. Айқыш та, 1844 жылғы 22 қазан да жуық арада келетін жексенбілік заңды алдын ала бейнелейді. Елуінші күн мейрамы да жуық арада келетін жексенбілік заңның типі болып табылады, алайда Елуінші күн мейрамы айқыштан кейін елу екі күннен соң келді. Құтқарылу мейрамымен типтелген айқыш ежелгі Исраилдің көне жолдарын — өлім періштесі Мысырды айналып өткен түннен бастап, заңның берілуіне дейін — еске түсіретін мейрамдар тізбегінің басталуын білдіреді. Мейрамдардың өздеріне тән айырмашылықтары болғанымен, олар бір-бірімен ажырамас түрде байланысқан. Сондықтан Құтқарылу мейрамынан Елуінші күн мейрамына дейінгі толық елу екі күнді біртұтас бір ғана *week* ретінде қолдану дәл болып табылады.

Осы себептен айқыш, Степанның өлімі және Алғашқы өнім мейрамы — Аян кітабының он сегізінші тарауындағы екінші дауыс Құдайдың басқа отарын Бабылдан шақыра бастаған кезде, жуық арада келетін жексенбілік заңды, яғни Қазіргі Бабылға қарсы үдемелі атқарушы соттың басталуын, алдын ала бейнелейді. Дәл сол межеде Иерусалимге қарсы атқарушы сот келіп жетті, дегенмен Құдай Өзінің рақымымен ғибадатхана мен қаланың нақты күйретілуін айқыштан кейін қырық жылға жуық уақытқа, яғни 70 жылға дейін, кейінге қалдырды. Ежелгі Иерусалимнің күйреуі «ұлттық діннен безүшілік ұлттық күйреумен жалғасқанда» Америка Құрама Штаттарында басталатын үдемелі атқарушы соттың басталуын бейнелейді.

Ақиқат екі куәліктің айғақтарына сүйеніп орнықтырылады, әрі Мәсіх өсиетті растаған үш жарым жылдан тұратын екі желіде біз жақында келетін жексенбілік заңды айқындайтын тарихпен байланысты өлім мен қайта тірілудің екі куәсін табамыз. Аян кітабының он бірінші тарауындағы сол жексенбілік заң «ұлы жер сілкінісінің сағаты» деп айқындалады. Сол «сағат» үш жарым жыл бойы куәлік берген екі куәгермен тікелей байланысты. Олардың куәлігі өлімдерімен және қайта тірілулерімен аяқталады.

Олардың үш жарым жылдық куәлігі, содан кейінгі өлімі мен қайта тірілуі Иса мен Степанның екеуінің де өлімі және қайта тірілуі арқылы бейнеленген, өйткені “line upon line,” Степан Мәсіхпен бірге қайта тірілген ретінде көрсетіледі. Алғашқы өнімдер мейрамында екі негізгі тарту ұсынылатын.

Бірі — ақаусыз тоқты, ал екіншісі — арпадан жасалған құрбандық еді. Арпа соңынан ілесетін өнімді білдірді, ал тоқты Мәсіхті білдірді. Мәсіх үшінші күні қайта тірілді, ал Степан соңынан еретіндерді бейнеледі, әрі арпа соңынан келуге тиіс өнімді білдірді. Аян кітабының он бірінші тарауындағы екі куәгер үш жарым жыл бойы куәлік етті, содан кейін өлтірілді де, үш жарым күннен соң қайта тірілді. Ол екі куәгер Алғашқы Жеміс болған Мәсіх арқылы бейнеленген еді, өйткені олар да алғашқы жемістер болып табылатын жүз қырық төрт мыңды білдіреді.

Содан мен қарап тұрдым, міне, Сион тауында Тоқты тұр екен, әрі Онымен бірге мандайларына Оның Әкесінің есімі жазылған жүз қырық төрт мың адам бар еді. Сонда мен көктен көп сулардың даусындай және қатты күн күркірегендей бір дауысты естідім; сондай-ақ мен арфаларымен күй тартып тұрған арфашылардың үнін естідім. Олар тақтың алдында, төрт тіршілік иесінің алдында және ақсақалдардың алдында жаңа жыр іспетті бір ән айтты; ал жер бетінен сатып алынған сол жүз қырық төрт мыңнан басқа ешкім ол әнді үйрене алмады. Бұлар әйелдермен арамданбағандар, өйткені олар — пәк жандар. Бұлар Тоқты қайда барса, соңынан еріп жүретіндер. Бұлар Құдай мен Тоқты үшін адамдар арасынан сатып алынып, алғашқы өнім ретінде бағышталғандар. Олардың аузынан айла табылған жоқ, өйткені олар Құдай тағының алдында мінсіз. Аян 14:1–5.

Алғашқы өнімдер мейрамындағы арпа тартуы кейіннен келуге тиіс болған егіннің нышаны еді, әрі 34-жылы Степан 31-жылы Мәсіхтің өлімінен кейін ілесті, дегенмен «жол үстіне жол» қағидасы бойынша, олар бірдей межеде қаза тапты. Алғашқы өнім тартуларына қатысты алғанда, Мәсіх құрбандыққа шалынған Тоқты болды, ал Степан — арпа. Пауылдың айтуынша, «Мәсіх» — «ұйықтап кеткендердің алғашқы жемісі», ал содан кейін «Өзі келгенде Мәсіхке тиістілер» болады. Жүз қырық төрт мың — алғашқы жемістер, әрі олар «Тоқты қайда барса, соңынан еріп жүретіндер».

Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің» «сағатында» үш жарым жыл бойы пайғамбарлық етіп, содан кейін өлтіріліп, көшелерде үш жарым күн жатқан екі куә қайта тіріледі. Олар — пайғамбарлық тұрғыдан Исамен бірге, бірақ сондай-ақ Исадан кейін де қайта тірілген Степан арқылы бейнеленгендер. Сондықтан олар түпсіз тұңғиықтан шыққан аң оларды өлтіргеннен кейін «үш жарым күннен» соң қайта тіріледі. Қайта тірілген сол «сағатта» олар белгі ретінде көкке көтеріледі. Олардың қайта тірілуі мен көкке көтерілуі

үдерісі Құдайдың пайғамбарлық Сөзінде мұқият баяндалған, әрі оған олардың Степанның тура мағынадағы өлімі арқылы бейнеленгені де кіреді; осы арқылы олар үшінші періштенің Лаодикеялық қозғалысынан үшінші періштенің Филадельфиялық қозғалысына ауыстырылып жатқан кезде, екі куәгердің басынан өткізілетін рухани өлімді білдіреді.

Біз бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Бір нәрсе анық: Шайтанның туының астында өз ұстанымын қабылдайтын Жетінші күн адвентистері ең алдымен Құдай Рухының Куәліктерінде қамтылған ескертулер мен әшкерелеулерге деген сенімдерінен бас тартады.

«Үлкенірек бағышталуға және неғұрлым киелі қызметке шақыру жасалуда, әрі ол бұдан былай да жасала бермек. Қазір Шайтанның сыбырлаған кеңестерін айтып жүрген кейбіреулер есін жияды. Жауапты сенім жүктелген маңызды орындарда осы уақытқа арналған ақиқатты түсінбейтін адамдар бар. Оларға бұл хабар жеткізілуге тиіс. Егер олар оны қабылдаса, Мәсіх оларды қабыл алып, Өзімен бірге қызметтес етпек. Ал егер олар бұл хабарды тыңдаудан бас тартса, онда олар Қараңғылық әміршісінің қара туының астында өз орындарын алмақ.»

«Маған осы уақытқа арналған қымбат ақиқат адам санасына барған сайын айқынырақ ашылып жатқанын айту тапсырылды. Ерекше мағынада ерлер мен әйелдер Мәсіхтің тәнін жеп, Оның қанын ішуге тиіс. Түсініктің дамуы болады, өйткені ақиқат үздіксіз кеңеюге қабілетті. Ақиқаттың Құдайлық Бастаушысы Оны тануды жалғастырушылармен барған сайын жақынырақ, тіпті одан да жақынырақ қарым-қатынасқа енеді. Құдай халқы Оның сөзін көктен түскен нан ретінде қабылдаған кезде, олар Оның шығуы таң секілді дайындалғанын білетін болады. Олар рухани күш қабылдайды, дәл сол сияқты тән тағам желінгенде тәндік күш алатыны сияқты.

“Жаратқан Иенің Исраил ұрпақтарын Мысыр құлдығынан алып шығып, оларды шөл дала арқылы Қанаханға бастап апарудағы жоспарын біз толық ұғына бермейміз.

«Ізгі хабардан жарқырап тұрған Құдайлық сәулелерді жинақтай келе, біз яһудилік тәртіпті анағұрлым айқынырақ ұғынатын боламыз және оның маңызды ақиқаттарын тереңірек бағалайтын боламыз. Біздің ақиқатты зерттеуіміз әлі аяқталған жоқ. Біз нұрдың небәрі бірнеше ғана сәулесін жинадық. Күн сайын Сөзді зерттемейтіндер яһудилік тәртіптің мәселелерін шеше алмайды. Олар ғибадатхана қызметі үйреткен ақиқаттарды түсінбейді. Құдайдың ұлы жоспары жөніндегі дүниелік түсінік Оның ісіне кедергі келтіреді. Болашақ өмір Мәсіх бұлт бағанасына оранып тұрып, Өз халқына берген заңдардың мағынасын ашып береді». Spalding and Magan, 305, 306.